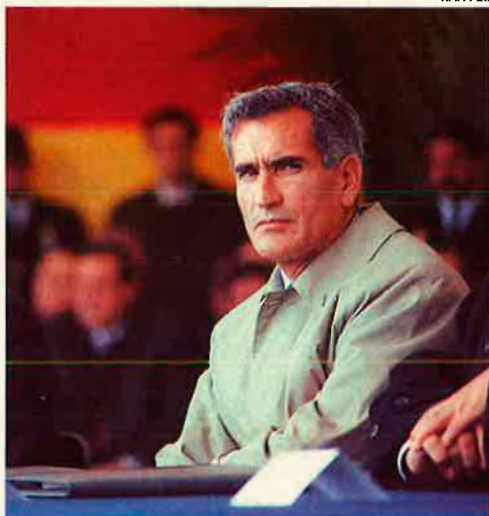

El cas Luis R

**"Per sis jutjats
roda el cas
Roldán, com la
gran atracció del
Port Aventura, el
Drac Khan –la
muntanya russa
més gran del
món–, amb
Garzón
declarant-lo
abans-d'ahir
víctima i ahir
botxí. "**

RAFA GIL

Rafael Vera.

Dilluns, 1. Tothom parla en nom dels consumidors, però pel que fa a la llibertat d'horaris, el benefici polític és ben gremial. El cas obvi és que una major regulació d'horaris pot implicar la pèrdua de llocs de treball. Tampoc està demostrat que tenir el comerç obert els diumenges privi ningú d'anar a missa. De fet, la viabilitat del petit comerciant passa més per la liberalització dels seus horaris que per pretendre que les superfícies regulin els seus. Considerem, per exemple, que la compra és una activitat familiar, de cada cop més practicada pel cap de setmana. Com el 83,4% dels consumidors majors de 18 anys, jo vull poder comprar patates, discs compactes, cava, un diumenge a la tarda o entrar en una llibreria a les deu de la nit per veure si tenen una guia de Salamanca.

Dimarts, 2. "En qüestió de mesos, l'empenya de l'estratègia antiterrorista hi ha perdut molt, massa. Jo diria que podem veure-ho en un *flashback* que arribi fins als nous indicis sobre els GAL. I ara, de cop i volta, trobem a la presó gran part dels homes responsables de l'estratègia antiterrorista, com Rafael Vera. No creus que això hagi pogut afeblir la moral o la voluntat dels cossos de seguretat de l'estat?" M'ho diu un d'aquells socialistes que han viscut de veritat el dilema weberian de l'ètica de la convicció i l'ètica de la responsabilitat. Dóna la sensació d'un entreacte teatral que s'allarga massa, d'un malson inextinguible, com si ell i d'altres com ell volguessin obrir una finestra i no la trobessin. Potser sigui una sensació de –diguem-ne– fi de règim,

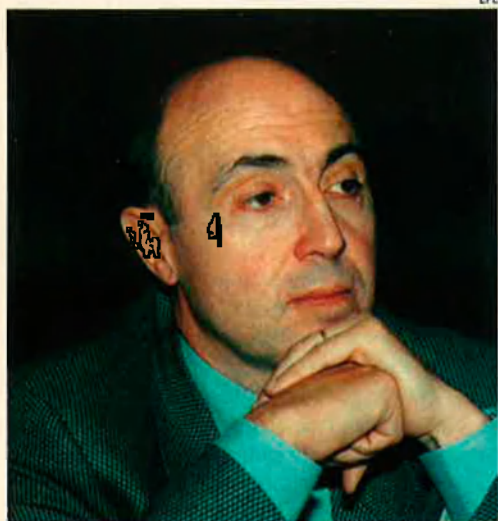
ARXIU

Jimmy Carter.

però no vaig notar-la de la mateixa manera quan el Govern de Calvo Sotelo anava assajant el traspàs de poder fins i tot abans de les eleccions, quan el PSOE amenaçava debades d'alçar les estores. "Vet aquí una certa crisi d'autoritat, ja molt més que una crisi de credibilitat, amb els cadàvers de Zabala i Lasa qui sap on. I després de l'atemptat a Aznar, els joves *abertzales* surten més que mai al carrer. Compareix el nom de Jimmy Carter pel mig i el PNB tampoc està lliure de lluites internes, com per exemple Arzallus *versus* Ardanza-Atutxa. Tot és tan ombrívol i angioxós, amb la notícia cruel de noves extorsions d'ETA entre els empresaris del País Basc".

Dimecres, 3. He rebut carta d'un lector que no creu moralment lícit fer la defensa del colesterol ni de la nicotina. En realitat, jo defenso el dret a menjar, beure i fumar, com una de les grans conquestes de la civilització occidental. D'altra banda, també hem de donar suport actiu a les indústries alimentàries, als conreadors de fulla de tabac i als milers de famílies que viuen de l'elaboració del cava. A més a més, qui menja, fuma i beu, paga una considerable quantitat d'impostos que –al marge dels renecs que sovint puguem expressar contra la confiscació fiscal– signifiquen una aportació monumental als fons de la Hisenda pública. Tant li fa que les imatges ambientals de la felicitat siguin les senyorettes desnerides de la publicitat de roba interior o l'home amb xandall que fa *footing* abans de tancar-se al despatx: totes les coses tenen un punt intermedi i entre la model Twiggy –ja

Roldán i el Drac Khan

EFE

Luis Roldán.

ben oblidada— i la obesitat màxima hi ha un escalafó de volums i apetències. L'anorèxia omple els hospitals, els no fumadors també tenen atacs de cor i els vells que de bon matí beuen una copeta d'*orujo* han arribat sempre als noranta-tres anys.

Dijous, 4. De bon matí surto a la cantonada de casa a demanar signatures de ciutadans que, com jo, vulguin demanar perdó a Luis Roldán, per si és que l'hem calumniat massa. Per sis jutjats roda el cas Roldán, com la gran atracció del Port Aventura, el Drac Khan —la muntanya russa més gran del món—, amb Garzón declarant-lo abans-d'ahir víctima i ahir botxí. Demano perdó a Luis Roldán per haver-lo suposat culpable de res; li demano de tot cor que em perdoni i que accepti com a excusa que quan marxà de vacances sospitàrem —gent massa refiada com som— que havia fugit amb la caixa.

Divendres, 5. El servei ortopèdic que CiU relloga al Govern del PSOE pot perillar si els socialistes s'ho cuinen molt amb Izquierda Unida després de les eleccions municipals. Pujol ho ha deixat caure. Al Senat, els convergents han fet saber que, encara que el PP hi tingui majoria amb l'arribada dels nous senadors autonòmics, mantindran el suport als socialistes. Poden comptar molt o poc els vint-i-vuit escons senatorials que es decideixen amb les tretze eleccions autonòmiques del dia 28. Si el PP obtingués cinc escons més, aleshores PSOE i CiU ja no fan com ara la majoria absoluta del Senat. La descomposició del

RICARD CUGAT

Jordi Pujol.

pacte CiU-PSOE —em diu un observador que alguna vegada encerta— començarà pel Senat, com a primer conat d'un gran daltabaix al mapa polític d'Espanya. **Valentí Puig**